

Sygn. akt IV KK 124/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący, sprawozdawca)
SSN Małgorzata Gierszon
SSN Marek Pietruszyński

Protokolant Jolanta Grabowska

w sprawie **D. L.**

skazanego z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 26 maja 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Rejonowego w C.

z dnia 12 lutego 2015 r.

**uchyla wyrok Sądu Rejonowego w C. z dnia 12 lutego 2015 r.,
w zaskarżonej części i w tym zakresie przekazuje sprawę D. L.
w/w Sądowi do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy wyrokiem z dnia 12 lutego 2015 roku:

1. oskarżonego D. L. uznał za winnego tego, że:

a/ w dniu 21 czerwca 2014 roku w C. znieważył I. M. słowami powszechnie
uznanymi za obelżywe, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 216 § 1 k.k.;

b/ także w dniu 21 czerwca 2014 roku w C. znieważył I. M. słowami powszechnie uznanymi za obelżywe, tj. czynu wyczerpującego dyspozycję art. 216 § 1 k.k.; oraz przyjmując, że działał w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, wyczerpując dyspozycję art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 216 § 1 k.k. wymierzył mu jedną karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby;

3. na podstawie art. 72 § 1 pkt 8 k.k. zobowiązał oskarżonego D. L. do nieubliżania i niewywoływania awantur wobec oskarżycielek prywatnych [...];

4. na podstawie art. 628 pkt 2 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa opłatę sądową w kwocie 300 zł oraz wydatki w kwocie 50 zł.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w I instancji w dniu 20 lutego 2015 roku.

Obecnie, na podstawie art. 521 § 1 k.p.k., Prokurator Generalny zaskarżył powyższe orzeczenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze, na korzyść D. L.

Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. Autor kasacji zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, tj. art. 216 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu D. L. za przypisane mu przestępstwo, na podstawie wymienionego przepisu, kary pozbawienia wolności, która nie jest przewidziana w jego sankcji.

W konkluzji nadzwyczajnego środka zaskarżenia Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego na korzyść D. L. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze – okazała się w pełni zasadna, a sformułowany w niej wniosek o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania w/w Sądowi – zasługiwał w całości na uwzględnienie. Taka ocena uzasadniała rozpoznanie przedmiotowej kasacji na posiedzeniu w trybie przewidzianym w art. 535 § 5 k.p.k. Trafnie zauważa skarżący, że nie budzą zastrzeżeń ustalone okoliczności

faktyczne ani ocena prawna zachowania skazanego. Kwestionowane rozstrzygnięcie jest jednak wadliwe w części dotyczącej orzeczenia o karze pozbawienia wolności. W tym zakresie, zostało ono wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, wskazanego w zarzucie kasacji.

W realiach niniejszej sprawy D. L. został uznany winnym popełnienia czynu z art. 216 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i na podstawie art. 216 § 1 k.k. wymierzono mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby.

Tymczasem, zgodnie z treścią sankcji zamieszczonej w art. 216 § 1 k.k., skazując sprawcę za przestępstwo wyczerpujące znamiona określone w tym przepisie, Sąd może orzec jedną z dwóch wymienionych w nim kar: grzywnę albo karę ograniczenia wolności.

Zatem skoro wskazana powyżej norma nie przewiduje możliwości wymierzenia kary pozbawienia wolności, Sąd Rejonowy orzekając tego rodzaju karę dopuścił się rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia art. 216 §1 k.k.

W tych warunkach kasacja wniesiona przez Prokuratora Generalnego z urzędu na korzyść D. L. oraz zamieszczony w niej wniosek o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, spełniała warunki określone w art. 535 § 5 k.p.k., co uzasadniało jej rozpoznanie i uwzględnienie na posiedzeniu.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy D. L. w uchylonym zakresie, Sąd Rejonowy weźmie pod uwagę rodzaje kar przewidzianych w przepisie prawa materialnego przyjętym za podstawę skazania i zastosuje się do obowiązującej regulacji ustawowej.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.